

VERS LE PRINTEMPS

**Kamerkoor Quartna
olv Arno Kerkhof
mmv violiste Bérénice Awouters**

**Zaterdag 14 maart 2026 20:00u
Kloosterkerk Valkenburg**

**Zondag 15 maart 2026 15:30 u
St.-Michaëlskerk Heugem/ Maastricht**

Programma 14 en 15 maart 2026

Kamerkoor Quartna o.l.v. Arno Kerkhof
Bérénice Awouters, viool

Mille regrets	Josquin Des Prez (ca 1450-1521)
Belle qui tiens ma vie	Thoinot Arbeau (1520-1595)
* Méditation de Thaïs	Jules Massenet (1842-1912)
* Après un Rêve	Gabriël Fauré (1845-1924)
Ubi caritas Notre Père	Maurice Duruflé (1902-1986)
* uit Sonate voor viool en piano: Allegretto ben moderato	César Franck (1822-1890)
* Uit Miroirs: Oiseaux tristes	Maurice Ravel (1875-1937)
Calme des nuits	Camille Saint-Saëns (1835-1921)
Hymne à la Vierge	Pierre Villette (1926-1998)
Salve Regina	Francis Poulenc (1899-1963)
* Habanera	
* Berceuse sur le nom de Fauré	
* Five o' clock foxtrot	Maurice Ravel
Les Djinns	Gabriël Fauré
L'hymne au printemps (Europese première)	Félix Leclerc (1914-1988, arr Eric St Pierre)

Vers le printemps – religieuze en wereldlijke liederen in het Frans

Al sinds mensenheugenis komt bij het aanbreken van de lente weer frisse vreugde op over 'alles wat groeit en bloeit'. In de gematigde klimaatzones werd de lente van oudsher geassocieerd met het ontluiken van de liefde in engere zin en met de goede werken van heiligen en goden, die een allesomvattende liefde waren toegedaan. Al in de middeleeuwen was bij uitstek mei de maand waarin Maria, de Moeder Gods, in hymnes bezongen werd. Ook is de lente vaak het toneel van liefdesverdriet. Zo heeft in de 12e eeuw de troubadour Guillaume de Ferrières een lied geschreven over iemand die hij liefheeft maar die niet om hem geeft – *j'aime et désire quelqu'un qui ne se soucie pas de moi* –, waarbij hij het lied inleidt met het aanroepen van de lente, want juist dat jaargetijde noopt hem zijn leed te klagen: 'Als de mooie lente zich stralend doorzet, als alles zijn zachte aard hervindt ... dan kan ik niet meer zwijgen' – *Quand le beau printemps s'affermite et s'éclaire, que chaque chose revient à sa douce nature ... je ne peux plus me taire*. Op één Latijns lied na zijn de in dit concert ten gehore gebrachte liederen in het Frans, met een wereldlijke of religieuze inhoud.

Uit de 16e eeuw hoort u twee evergreens over een onbereikbare of ongelukkige liefde, van Thoinot Arbeau en Josquin Des Prés. Een melancholiek gevoel van gemis of verlangen, dat in deze liederen doorklinkt, dringt zich ook op bij het horen van de hartstochtelijke vioolpartij in de *Méditation de Thaïs* van Jules Massenet en in het *Après un Rêve* van Gabriel Fauré. In de hedendaagse *Hymne au printemps* van de uit Quebec afkomstige Félix Leclerc wordt het liefdesverdriet van een in de steek gelaten minnaar verlicht door het troostende vooruitzicht van de naderende lente. Terwijl Leclerc de lente prijst vanwege de vernieuwing van al het leven, gaat het bij het verstilde *Calme des nuits* van Camille Saint-Saëns om het genot van de levenloze natuur: Volgens zijn romantische opvatting is dit slechts voor dichterlijke zielen weggelegd, niet voor de op vermaak beluste mens.

Bescherming, hulp en troost als uiting van Gods liefde worden bezongen in de Maria-hymnes van Francis Poulenc en Pierre Villette uit het midden van de vorige eeuw. Uit deze tijd stamt Maurice Duruflé's *Onze Vader* en zijn *Ubi caritas* over de onbaatzuchtige liefde tot God en de medemens. Duruflé's beschouwelijke liederen worden gevolgd door de lyrische dialoog tussen viool en piano in het eerste deel van César Franck's sonate en door Maurice Ravel's *Oiseaux tristes* voor piano, een stuk dat volgens Ravel de apathie van verdwaalde vogels in een somber woud uitbeeldt. Deze interpretatie doet denken aan het donkere woud, waarin Dante – aldus deel 1 ('*l'Inferno*') van de '*Divina Commedia*' – op Goede Vrijdag van het jaar 1300 verdwaalt: een allegorie van een diepe spirituele crisis.

In contrast met al het voorgaande staan de demonische angsten, die in Gabriel Fauré's *Les Djinns* een zwerm onzichtbare mythische wezens oproept. Zijn ze eenmaal weggevoegen over de vruchtbare vlakten, dan komt de door hen bedreigde mens weer tot rust in de vredige natuur. Om de jachtige 'brillance' van Fauré's fantasiestuk met de nodige kalmte te kunnen ondergaan wordt dit seculiere koorwerk voorafgegaan door drie minder beladen stukken voor viool en piano van Ravel: een 'instrumentale vocalise', de *Habanera*; een *berceuse* (wiegelied) als hommage aan Fauré; en een geestige en luchtige ragtime, de *Five O'Clock Foxrot*.

Bérénice Awouters is een Belgische violiste, geboren in een familie van muzikanten. Samen met haar broer en zus vormt ze strijktrio "The BOWs", en met pianiste Emmy Wils richtte ze onlangs het duo Yakara op.

Toen ze 19 was mocht ze voor het eerst remplaceren bij Philzuid, na het winnen van de Academy auditie van het Antwerp Symphony Orchestra in 2022 is zo ook regelmatig daar te vinden.

In 2023-2024 werd ze als enige Belgische geselecteerd voor de prestigieuze Gustav Mahler Academy. Ook won ze al verschillende audities om te soleren met orkest.

Momenteel is Bérénice vast lid van Bryggen Strings en geeft ze haar passie door via het lesgeven.

Arno Kerkhof behaalde de diploma's piano (bij Joop Celis), orgel en kerkmuziek in Maastricht. In 1999 behaalde hij zijn masterdiploma orgel Uitvoerend Musicus cum laude in Amsterdam bij Jacques van Oortmerssen.

Hij behaalde prijzen op internationale concoursen in Kotka (Finland) en Erfurt, waaronder twee prijzen voor zijn Bach-interpretaties, en bouwde een uitgebreide concertpraktijk op.

Ook specialiseerde hij zich in het Franse drukwindharmonium, wat o.a. blijkt uit zijn cd's "Souvenir de Noël" en "Divertissement", die zeer lovende kritieken kregen. In 2021 kwam zijn cd "Sweelink - organ works" uit. Hij is een veelgevraagd begeleider bij koren en solisten op piano, orgel en harmonium.

Hij is dirigentorganist in Sittard en Valkenburg, en dirigent van kamerkoor Quartna uit Maastricht. Daarnaast is hij docent aan de muziekscholen van Heerlen en Kerkrade.

Quartna

In 1983 werd door een tiental Maastrichtenaren de basis gelegd voor het kamerkoor Quartna. Het koor groeide in de loop van de jaren uit tot een serieus koor met circa 25 leden. Het repertoire van Quartna varieert van barok en vroeg klassieke muziek tot liederen van hedendaagse componisten. De directie van het koor, dat wekelijks op de donderdagavond in Maastricht repeteert, is sinds 2007 in handen van Arno Kerkhof.

Quartna treedt jaarlijks twee keer op in Limburg, meestal met programma's rond een specifiek thema (ditmaal: 'Naar de lente'). Hierin is ook altijd veel ruimte is voor instrumentalist(en) uit de regio. Vandaag zijn dat violiste Bérénice Awouters en Quartna-dirigent Arno Kerkhof op piano.

Meer informatie: info@quartna.nl Jeroen Winkels 06 81456007 www.quartna.nl

Josquin Des Prés - Mille regretz (begin 16e eeuw)

Een polyfoon en wereldlijk lied uit de Renaissance over een ongelukkige liefde, in 1533 gepubliceerd door Pierre Attaignant. Verschillende componisten hebben de tekst - van een zekere J. Lemaire – op muziek gezet. De aan des Prés toegeschreven versie is daarvan de beroemdste.

*Mille regretz de vous abandonner
Et d'eslonger vostre face amoureuse.
J'ay si grand deuil et paine douloureuse
Qu'on me verra brief mes jours définir.*

Duizendmaal spijt dat ik u verlaat en buiten het bereik van uw liefdevolle blik geraak.
Ik voel zo'n diepe rouw en smartelijk verdriet, dat mijn dagen weldra geteld zullen zijn

Thoinot Arbeau – Belle qui tiens ma vie (1589)

Thoinot Arbeau (1520-1595) was een Frans geestelijke en componist. De naam waaronder hij publiceerde was een anagram van zijn echte naam Jehan Tabourot. Hij schreef o.a. een boek over dansetiquette. Van zijn liederen is de pavane “Belle qui tiens ma vie” het bekendst.

*Belle qui tiens ma vie captive dans tes yeux,
viens tôt me secourir ou me
fauldra mourir.
Pourquoy fuys tu mignarde,
si je suis prez de toy?
Quand tes yeulx je regarde je me perds
dedans moy.
Car tes perfections changent mes actions.
Tes beautez et ta grace et tes divins propos
ont échauffé la glace qui me geloit les os,
et ont reply mon cuer d'une amoureuse
ardeur*

Schone dame die mijn leven gevangen houdt in uw ogen, kom mij spoedig redden anders moet ik sterven
Waarom ontwijkt u mij, mijn snoesje, als ik u nabij ben?
als ik in uw ogen kijk verlies ik mij in mezelf, want uw volmaaktheid verandert mijn gedrag.
Uw schoonheid en uw gratie en uw wijze woorden hebben het ijs doen smelten dat mijn botten bevroor en hebben mijn hart vervuld van een vurige liefde.

Maurice Duruflé – Notre Père (1976)

Maurice Duruflé (1902-1986) was een Franse componist die een klein en zeer verfijnd oeuvre heeft nagelaten, waarvan het bekendste werk waarschijnlijk zijn prachtige Requiem is. Zijn zetting van het Onze Vader voor koor a capella dateert uit 1976.

*Notre Père qui es aux Cieux,
que ton nom soit sanctifié,
que ton règne vienne, que ta volonté soit faite
sur la terre comme au ciel.
Donne nous aujourd'hui notre pain de ce jour,
pardonne-nous nos offenses
comme nous pardonnons aussi
à ceux qui nous ont offensés,
et ne nous soumet pas à la tentation
mais délivre nous du mal.*

Onze Vader, die in de Hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd,
Uw rijk kome, Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood, en vergeef ons onze schulden zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven en leid ons niet in bekoring maar verlos ons van het kwade.

Maurice Duruflé – Ubi Caritas (1960)

Duruflé's Ubi Caritas dateert uit 1960 en behoort tot de Quatre Motets sur des Thèmes Grégoriens pour chœur (Op. 10).

Ubi caritas et amor,

Deus ibi est.

Congregavit nos in unum Christi amor.

Exultemus, et in ipso jucundemur.

Timeamus, et amemus Deum vivum.

Et ex corde diligamus nos sincero.

Waar naastenliefde heerst en liefde,
daar is God.

Christus' liefde heeft ons bijeengebracht.

Laat ons juichen en blij zijn in Hem.

Laat ons de levende God vrezen en
beminnen en met oprecht hart elkaar
beminnen.

Ubi caritas et amor,

Deus ibi est. Amen

Waar naastenliefde heerst en liefde,
daar is God. Amen

Camille Saint-Saëns - Calme des nuits (1882, op. 68 no 1)

Een lied van Saint-Saëns (1835-1921) over de verstilde schoonheid van de nacht, op basis van een anoniem gedicht.

Calmes des nuits, fraîcheur des soirs,

Vaste scintillement des mondes,

Grand silence des antres noirs

Vous charmez les âmes profondes.

L'éclat du soleil, la gaité,

Le bruit plaisent aux plus futiles;

Le poète seul est hanté

Par l'amour des choses tranquilles.

Kalmte van de nachten, koelte van de avonden,
weids geflonker van hemellichamen,

Grootse stilte in zwarte spelonken:

Julie betoveren diepzinnige zielen.

Schittering van de zon, vrolijkheid
en lawaai behagen de banalere mens;

Alleen de dichter wordt gegrepen
door de liefde voor verstilde zaken.

Pierre Villette – Hymne à la Vierge (1954)

Pierre Villette (1926-1998) was een Franse componist. Hij studeerde bij Maurice Duruflé aan het Parijse Conservatorium. Later werd hij directeur van het conservatorium van Aix-en-Provence. Muzikaal ging hij niet mee met de avant-garde van b.v. medestudent Pierre Boulez, maar bouwde voort op de traditie van Fauré, Debussy, Poulenc en Messiaen.

O toute belle Vierge Marie,

votre âme trouve en Dieu le parfait amour.

Il vous revêt du manteau de la grâce,

comme une fiancée paré de ses joyaux.

Alleluia, alleluia!

Je vais chanter ta louange, Seigneur,

car tu as pris soin de moi,

car tu m'as enveloppée du voile

de l'innocence.

O wonderschone maagd Maria,

uw ziel vindt in God de volmaakte liefde.

Hij omkleedt u met de mantel der genade,
als een bruid met haar toisel van juwelen.

Alleluia, alleluia,

Ik zal uw lof zingen, Heer,

want Gij hebt voor mij gezorgd,

want Gij hebt mij omhuld met de sluier der
onschuld.

*Vous êtes née avant les collines,
o sagesse de Dieu, Porte du Salut.
Heureux celui qui marche dans vos traces,
qui apprête son coeur à la voix de vos
conseils.*

*Alleluia, alleluia,
je vais chanter ta louange, Seigneur,
car tu m'as faite, avant le jour,
car tu m'as fait précéder le jaillissement
des sources.*

*Avant les astres vous étiez présente,
Mère du Createur, au profond du ciel.
Quand Dieu fixait les limites du monde
vous partagiez son coeur
étant à l'oeuvre avec lui.*

O toute belle Vierge Marie!

Gij zijt geboren vóór de heuvels ontstonden,
o wijsheid Gods, Poort tot het Heil.
Gelukkig degene die in uw voetsporen treedt,
die zijn hart openstelt voor uw
raadgevingen.

Alleluja, alleluja,
ik zal uw lof zingen, Heer,
want gij hebt mij gemaakt, vóór de dageraad,
want gij hebt mij laten verschijnen vóór het
opwellen van de bronnen.

Vóór de sterren bestonden was u er al,
Moeder van de Schepper, in het diepste
van de hemel. Toen God de grenzen van de
wereld vaststelde had u in vereend werk met
hem deel aan zijn hart.

O wonderschone maagd Maria!

Francis Poulenc – Salve Regina (1941)

Salve Regina is één van de vele religieuze vocale werken van Poulenc, die zijn hele leven worstelde met zijn katholieke achtergrond.

*Salve, Regina, Mater misericordiae!
Vita, dulcedo et spes nostra, salve
Ad te clamamus exsules filii Evae.
Ad te suspiramus gementes et flentes in hac
lacrymarum valle
Eja ergo advocata nostra, illos tuos
misericordes oculos ad nos converte.
Et Jesum, benedictum fructum ventris tui,
nobis post hoc exsiliium ostende.
O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.*

Wees gegroet, koningin, moeder van
barmhartigheid!
Ons leven, onze gelukzaligheid en hoop,
wees gegroet
Tot u roepen wij, ballingen, kinderen van Eva,
Naar u smachten wij, zuchtend en wenend in
dit dal van tranen.
Daarom dan, onze voorspreekster, richt op
ons uw barmhartige ogen.
En toon ons, na deze ballingschap,
Jezus, de gezegende vrucht van uw schoot.
O goedertieren, o liefdevolle, o zoete maagd
Maria.

Gabriel Fauré – Les Djinns (1875, Op. 12)

Dit stuk voor koor en piano is gebaseerd op het gelijknamige gedicht van Victor Hugo (uit de bundel *Les Orientales*, 1829). Het gaat over een zwerm 'djinn's' - onzichtbare mythische wezens uit de theologie van de islam -, die met angstwekkend misbaar over het huis van de verteller vliegt. Naarmate ze het huis naderen worden gedicht en muziek alsmaar heftiger. Verdwijnen ze allengs over de vlakten uit het zicht, dan neemt de dreiging in muziek en gedicht weer af. In 1884 schreef César Franck er een symfonisch gedicht voor piano en orkest over, en in 1912 Louis Vierne een stuk voor zang en orkest.

*Murs, ville, et port,
asile de mort,
mer grise où brise
la brise, tout dort.
Dans la plaine naît un bruit.
C'est l'haleine de la nuit.
Elle brâme comme une âme
ou'une flamme toujours suit!
La voix plus haute semble un grelot.
d'un nain qui saute c'est le galop.
Il fuit, s'élançe, puis en cadence
sur un pied danse
au bout d'un flot.
La rumeur approche.
l'écho la redit.
C'est comme la cloche
d'un couvent maudit;
comme un bruit de foule,
qui tonne et qui roule, qui tantôt s'écroule,
et tantôt grandit,
Dieu! La voix sépulcrale des djinns!
Quel bruit ils font.
Fuyons sous la spirale de l'escalier profond.
déjà s'éteint la lampe,
et l'ombre de la rampe,
qui le long du mur rampe,
monte jusqu'au plafond!
Cris de l'enfer! Voix qui hurle et qui pleure.
L'horrible essaim, poussé par l'aiglon,
sans doute, ô ciel s'abat sur ma demeure,
le mur fléchit sous le noir bataillon.*

Muren, stad en haven,
toevluchtsoord des doods,
grauwe zee waar de bries
tekeergaat, alles slaapt.
Op de vlakte zwelt een geruis aan.
Het is de ademtocht van de nacht,
die krijst als een ziel, steevast
door een vuurvlam achtervolgd!
Het geluid dat er bovenuit komt lijkt op het
rinkelbelletje van een huppelende dwerg, het
is zijn galop.
Hij vliegt voorbij, hij schiet vooruit, dan weer
danst hij op één voet in de maat op de kam
van een golf. Het rumoer komt naderbij en
wordt door de echo weerkaatst.
Het is als het klokgelui van een vervloekt
klooster; zoals het lawaai van een mensen-
massa, die daverend voortrolt, die nu eens
slinkt en dan weer aanzwelt.
Mijn God! De grafstem van de djinns!
Wat maken ze een lawaai.
Laten we onder de steile wenteltrap een veilig
heenkomen zoeken, het licht van de lamp
wordt al zwakker, en de schaduw die de
leuning over de hele lengte van de wand
werpt, reikt al omhoog tot aan het plafond!
Een hels gekerm! Een geluid dat brult en
jankt. De huiveringwekkende meute, door de
noordenwind opgejaagd, stort zich ongetwij-
feld, o hemel, neer op mijn verblijf, de wand
bezwijkt onder 't zwarte bataljon.

*La maison crie et chancelle penchée,
et l'on dirait que, du sol arrachée,
ainsi qu'il chasse une feuille séchée, le vent
la roule avec leur tourbillon!
Prophète, si ta main me sauve
de ces obscurs démons des soirs,
j'irai prosterner mon front chauve devant tes
sacrés encensoirs!
et qu'en vain l'ongle de leurs ailes grince et
crie sur ces vitraux noirs!
De leurs ailes lointaines le battement décroît,
si confus dans les plaines,
si faible, que l'on croit ouïr la sauterelle
crier d'une voix grêle,
ou pétiller la grêle
sur le plomb d'un vieux toit.*

*Les Djinns funèbres, fils du trépas,
dans les ténèbres pressent leurs pas;
leur essaim gronde:
ainsi, profonde, murmure une onde
qu'on ne voit pas.
Ce bruit vague qui s'endort, c'est la vague
sur le bord;
c'est la plainte, presque éteinte,
d'une sainte pour un mort.
On doute
La nuit
j'écoute:
tout fuit,
tout passe, l'espace
efface le bruit.*

Het geknakte huis kraakt en wankelt, en je
zou zeggen dat de wind het uit de bodem ge-
rukte huis, zoals die een dor blaadje opjaagt,
in hun wervelstorm in het rond wentelt!
Profeet, als jij mij door jouw toedoen van deze
duistere demonen der nachten verlost,
zal ik met ontbloot hoofd neerknielen voor
jouw gewijde wierookvaten! Zorg dat hun
aangeblazen vonkenregen voor die poorten
van het geloof uitdooft, en dat hun gevleugel-
de klauwen met een schreeuw vergeefs naar
de zwarte kerkramen graaien!
Het klapwieken van hun verre vleugels ver-
flauwt, zo onwaarneembaar op de vlakten,
zo zwak, dat je meent de sprinkhaan met een
schril geluid te horen kwetteren, of de hagel
te horen kletteren op het lood van een oud
dak.

De macabere Djinns, zonen van de onder-
gang, versnellen hun pas in de duisternis;
de hele meute gromt: zo murmelt in de diepte
een golf die je niet kunt zien.
Dit zwakke geruis dat wegdoezelt,
dit is de vloedgolf aan de oever;
het is de klacht, bijna verstomd,
van een heilige, vanwege een sterven.
Men is bevangen door twijfel
's Nachts
luister ik:
alles vervliegt,
alles verdwijnt, de onmetelijkheid
wist het geruis uit.

Félix Leclerc – L'hymne au printemps (Europese première)

Een arrangement voor SATB-koor van een 'loflied op de lente' van Félix Leclerc (1914-1988): Als componist, tekstschrijver en zanger was Leclerc wegbereider van Franse chansonniers als Édith Piaf en Jacques Brel. Zijn werk leidde in de vijftiger jaren van de 20e eeuw tot volledige acceptatie van bijdragen uit Quebec aan het chanson in Frankrijk.

*Les blés sont mûrs
et la terre est mouillée,
les grands labours dorment
sous la gelée
L'oiseau si beau, hier s'est envolé
la porte est close
sur le jardin fané*

Het graan is rijp
en de aarde is kletsnat
de diep geploegde grond
sluimert onder een laag ijzel
De beeldschone vogel van gisteren
is gevlogen, de poort naar de
verdorpe tuin is dicht

*Comme un vieux râteau oublié
sous la neige je vais hiverner
photos d'enfants qui courent dans les champs
seront mes seules joies pour passer le temps*

Als een in de sneeuw achtergelaten hark ga
ik overwinteren, foto's van kinderen die over
de velden rennen zullen voor mij het enige
aangename tijdverdrijf zijn

*Mes cabanes d'oiseaux sont vidées
le vent pleure dans ma cheminée,
mais dans mon cœur je m'en vais composer
l'hymne au printemps
pour celle qui m'a quitté.*

Mijn vogelhuisjes zijn onbewoond
de wind huilt in mijn schoorsteen
maar in mijn hart ga ik op in het componeren
van een loflied op de lente voor haar die me
heeft verlaten.

*Quand mon amie viendra par la rivière
au mois de mai après le dur hiver
je sortirai, bras nus, dans la lumière
et lui dirai le salut de la terre.*

Komt mijn lief in de maand mei, na de barre
winter, de rivier langs, dan zal ik met blote
armen het licht tegemoet treden en haar de
groeten van de aarde doen.

*Voit, les fleurs ont recommencé
dans l'étable crient les nouveaux nés
viens voir la vieille barrière rouillée
endimanchée de toiles d'araignée*

Kijk, de bloemen zijn weer begonnen
in de stal blèren de pasgeboren dieren, kom
kijken naar het oude roestige, met spinne-
webben opgetutte hek

*Les bourgeons sortent de la mort
papillons ont des manteaux d'or
Près du ruisseau sont alignées les fées
et les crapauds chantent la liberté!
et les crapauds chantent la liberté!*

De knoppen komen op uit de dood, vlinders
zijn met goud bekleed vlak bij de stroom
houdt zich een rij feeën op en de padden
vieren met hun gekwaak de vrijheid!
... en de padden vieren met hun gekwaak de
vrijheid!

